

תהא השעה הזאת עת רצון מלפניך

1. מלכים ב פרק ד

ושמת משענתי על-פני הנער: ל ותאמר
אם הנער חי-ידוד וחי-נפשך אם-אעזבך
ויעם וילך אחריה: לא וגחזי עבר לפניהם
וישם את-המשענת על-פני הנער ואין קול
ואין קשב וישב לקראתו ויגד-לו לאמר לא
הקיץ הנער: לב ויבא אלישע הביתה והנה
הנער מת משכב על-מטתו: לג ויבא ויסגר
הדלת בעד שניהם ויתפלל אל-ידוד: לד
ויעל וישכב על-הילד וישם פיו על-פיו ועיניו
על-עיניו ופיו על-(פפו) פפיו ויגהר עליו
ויהם בשר הילד: לה וישב וילך בבית
אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו
ויזכר הנער עד-שבע פעמים ויפקח הנער
את-עיניו: לו ויקרא אל-גיתזי ויאמר קרא
אל-השנמית הזאת ויקראה ותבא אליו
ויאמר שאי בנה: לז ותבא ותפל על-רגליו
ותשתחו ארצה ותשא את-בנה ותצא:

ח ויהי היום ויעבר אלישע אל-שונם ושם
אשה גדולה ותחזק-בו לאכל-לחם ויהי מדי
עברו יסר שמה לאכל-לחם: ט ותאמר אל-
אישא הנה-נא ידעתי כי איש אלהים קדוש
הוא עבר עלינו תמיד: י נעשה-נא עליית-
קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא
ומנורה והיה בבואו אלינו יסור שמה: יא
ויהי היום ויבא שמה ויסר אל-העליה
וישכב-שמה: יב ויאמר אל-גיתזי נערו קרא
לשונמית הזאת ויקרא-לה ותעמד לפניו: יג
ויאמר לו אמר-נא אליה הנה חרדת אלינו
את-כל-התורה הזאת מה לעשות לך הניש
לדבר-לך אל-המלך או אל-שר הצבא
ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת: יד ויאמר
ומה לעשות לה ויאמר גיתזי אכל בן אין-
לה ואישה זקן: טו ויאמר קרא-לה ויקרא-
לה ותעמד בפתח: טז ויאמר למועד הזה
פעת תיה (אתי) את חבקת בן ותאמר
אל-אדני איש האלהים אל-תכזב
בשפחתך: יז ותהר האשה ותלד בן למועד
הזה פעת תיה אשר-דבר אליה אלישע: יח
ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל-אביו אל-
הקצרים: יט ויאמר אל-אביו ראשי ראשי
ויאמר אל-הנער שאהו אל-אמו: כ וישאהו
ויבאהו אל-אמו וישב על-ברכיה עד-
הצהרים וימת: כא ותעל ותשכבהו על-
מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: כב
ותקרא אל-אישא ותאמר שלחה נא לי
אחד מן-הנערים ואחת האתנות וארצה
עד-איש האלהים ואשובה: כג ויאמר מדוע
את הלכת אליו היום לא-חדש ולא שבת
ותאמר שלום: כד ותחבש האתון ותאמר
אל-נערה נהג ולך אל-תעצר-לי לרכב פי
אם-אמרת לי: כה ותלך ותבוא אל-איש
האלהים אל-הר הפרמל ויהי פראות איש-
האלהים אתה מנגד ויאמר אל-גיתזי נערו
הנה השונמית הלז: כו עתה רוצ-נא
לקראתה ואמר-לה השלום לך השלום
לאישך השלום לילד ותאמר שלום: כז
ותבא אל-איש האלהים אל-הר ותחזק
ברגליו ויגש גיתזי להדפה ויאמר איש
האלהים הרפה-לה כי-נפשה מכה-לה
וידוד העלים ממני ולא הגיד לי: כח ותאמר
השאלתי בן מאת אדני הלוא אמרת לי לא
תשלה אתי: כט ויאמר לגיתזי חגר
מתניך וקח משענתי בידך ולך כי תמצא-
איש לא תבכנהו וכי-יבכךך איש לא תעננהו

2. מסכת ברכות דף יז עמוד א
 ורבי אלכסנדר בטר דמצלי אמר הכי: רבון העולמים, גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך, ומי מעכב? שאור שבעיסה ושעבוד מלכיות; יהי רצון מלפניך שתצילנו מידם, ונשוב לעשות חוקי רצונך בלבב שלם.

3. מסכת אבות פרק ב משנה ד
 הוא היה אומר עשה רצוננו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצוננו בטל רצונך מפני רצוננו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך

4. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף פא עמוד ב
 דתניא: (במדבר ל) אישה הפרם וה' יסלח לה - מה הכתוב מדבר? באשה שנדרה בנזיר ושמע בעלה והפר לה, והיא לא ידעה שהפר לה בעלה, והיתה שותה יין ומטמאה למתים. רבי עקיבא כי הוה מטי להאי פסוקא הוה בכי, אמר: ומה מי שנתכוין לאכול בשר חזיר ועלה בידו בשר טלה, אמרה תורה: צריכה כפרה וסליחה, מי שנתכוין לאכול בשר חזיר ועלה בידו בשר חזיר - על אחת כמה וכמה! כיוצא בדבר אתה אומר: (ויקרא ה) ולא ידע ואשם ונשא עונו, כשהיה רבי עקיבא מגיע לפסוק זה היה בוכה, ומה מי שנתכוין לאכול שומן ועלה בידו חלב, אמרה תורה: ולא ידע ואשם ונשא עונו, מי שנתכוין לאכול חלב ועלה בידו חלב - על אחת כמה וכמה! איסי בן יהודה אומר: ולא ידע ואשם ונשא עונו - על דבר זה ידו כל הדווים.